

STUDENT ŽEBRAK

STUDENT ŻEBRAK

CARL MILLÖCKER

STUDENT ŻEBRAK

DER BETTELSTUDENT

PREMIERA 26. V. 1973

*opera komiczna
w 3 aktach*

PROGRAM

Kierownik Artystyczny
ZBIGNIEW CHWEDCZUK

Dyrektor

ZBIGNIEW MAKUSZEWSKI

**PAŃSTWOWA OPERA I FILHARMONIA BAŁTYCKA
W GDAŃSKU**

CARL MILLÖCKER

STUDENT

ŻEBRAK

PREMIERA 25. V 1892

Libretto:
F. R. GENEÉ i F. ZELL

Przekład polski
K. CHUDOWLSKA

KIEROWNICTWO MUZYCZNE
ZBIGNIEW DROSZCZ

INSCENIZACJA I REŻYSERIA
ALEKSANDER DŁUGOSZ

ASYSTENT REŻYSERA
MICHAŁ KASZYC

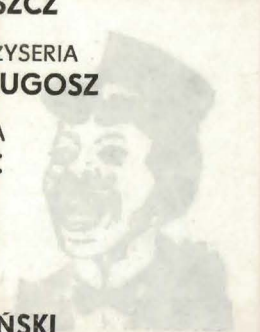
SCENOGRAFIA
ROMAN BUBIEC

CHOREOGRAFIA
ZYGMUNT KAMIŃSKI

ASYSTENT CHOREOGRAFA
BRONISŁAW KROPIDŁOWSKI

OPRACOWANIE MUZYKI BALETOWEJ NA MOTYWACH
C. MILLÖCKERA
ZBIGNIEW DROSZCZ

PRZYGOTOWANIE CHÓRU
ANDRZEJ BACHLEDA

Najważniejsze dzieła
Carla Millöckera

„DER TOTE GAST“
„DIE BEIDEN BINDER“
„DIE KEUSCHE DIANA“

Carl Millöcker i jego „Student żebrak“

Millöcker Carl, austriacki kompozytor i dyrygent, jeden z czołowych przedstawicieli operetki wiedeńskiej, urodził się 29 kwietnia 1842 roku w Wiedniu, zmarł zaś 31 grudnia 1899 w Baden koło Wiednia. Studia muzyczne odebrał w Konserwatorium Wiedeńskiego Towarzystwa Przyjaciół Muzyki. Mając szesnaście lat został flecistą orkiestry teatralnej w Josephstadt. Rok 1864 przynosi mu pierwszy sukces; z polecenia bowiem kapelmistrza wiedeńskich teatrów i kompozytora w jednej osobie Franciszka Suppého zostaje dyrygentem Teatru Narodowego w Grazu. Rozwija tu z powodzeniem swoją działalność kapelmistrzowską ale nie tylko; dla tego właśnie teatru pisze w rok później swoje dwie pierwsze operetki, są to: „Der tote Gast” i „Die beiden Binder”. Z czasem poznaje wiedeńskie teatry, następnie przenosi się tam na stałe, obejmuje na jakiś czas kierownictwo Harmonietheater, tam z kolei nawiązuje współpracę z poetą i aktorem w jednej osobie Anzengruberem. Współpraca ta przynosi w niedługim czasie widoczny rezultat w postaci jednoaktowej operetki „Die keusche Diana”. Niemalże sukces odnosi Millöcker w roku 1868, bowiem cieszący się podówczas wielką sławą Teatr Muzyczny w Budapeszcie wystawia jego operetkę „Wyspa kobiet”. Największy jednak rozgłos osiągnął kompozytor w latach 1869—1883 jako dyrygent teatrów wiedeńskich. W tym czasie dał się poznać szerokiej publiczności również jako kompozytor; jego muzyka przez swą lekkość i bogatą melodyjność uczyniła go mistrzem wiedeńskiej operetki.

Światowym osiągnięciem stało się wtedy dzieło Millöckera „Student żebrak” („Der Bettelstudent”), napisane w roku 1882 a na nowo opracowane przez R. Hagemanna w Berlinie w 1934 roku. Operetka ta jest jedną z niewielu wiedeńskich sztuk muzycznych, której bohaterami są Polacy, a wśród nich: student z Krakowa — Szymon Rymanowicz, jego przyjaciel Jan Janicki i inni. Sama akcja muzyczna zawiera takie polskie tańce jak: polonez, krakowiak i mazurek. „Student żebrak” ugruntował wysoką pozycję Millöckera w świecie współczesnych i postawił go na równi z wielkim Janem Straussem.

Według historyków dorównują tej operetce jeszcze takie jak: „Hrabina Dubarry” napisana w 1879 roku a na nowo opracowana przez Th. Mackebena w roku 1938; „Gasparone” powstała w 1884 r., opracowana ponownie przez P. Burkharda w 1940 roku, zawierająca słynną Pieśń Anzoletty, a także „Ubogi Jonathan” napisana w 1890 r. a opracowana następnie po raz drugi przez H. Hentschke i J. Rixnera w roku 1939.

Obok muzyki operetkowej pisał Millöcker także opracowania do sztuk ludowych i fars. Swoje kompozycje wydawał przez wiele lat w miesięcznikach muzycznych ukazujących się pod nazwą „Sammlung von Klavierstücken”. Millöcker był współczesnym najsłynniejszych „ojców” operetki paryskiej i wiedeńskiej; jego nazwisko wymieniano obok klasyków operetki — Suppého i J. Straussa (syna).

HENRYK CZYŻEWSKI

Najważniejsze dzieła Carla Millöckera

„DER TOTE GAST”	1865
„DIE BEIDEN BINDER”	1865
„DIE KEUSCHE DIANA”	1866
„FRAUENINSEL”	1868
„DREI PAAR SCHUHE”	1871
„WECHSELBRIEF UND BRIEF- WECHSEL ODER EIN NAGENDER WURM”	1872
„EIN ABENTEUER IN WIEN”	1873
„DAS VERWUNSCHENE SCHLOSS”	1878
„GRÄFIN DUBARRY”	1879
„APAJUNE, DER WASSERMANN”	1880
„DIE JUNGFRAU VON BELLEVILLE”	1881
„DER BETTELSTUDENT”	1882
„GASPARONE”	1884
„DER FELDPREDIGER”	1884
„DER DIEB”	1886
„DER VIZE - ADMIRAL”	1886
„DIE SIEBEN SCHWABEN”	1887
„DER ARME JONATHAN”	1890
„DAS SONNTAGSKIND”	1892
„DER PROBEKUSS”	1894
„DAS NORDLICHT”	1896

Ponadto napisał:

„DER RAUB DER SABINERINNEN”
„DER REGIMENTSTAMBOUR”
„DIE MUSIK DES TEUFELS”

Student żebrak

Ta jedna z najlepszych operetek Millöckera traktowana niekiedy jako opera komiczna wystawiona została po raz pierwszy 6 grudnia 1882 roku w Teatrze Wiedeńskim i od razu zdobyła wielkie powodzenie.

Twórcami libretta są: literat i kompozytor F. R. Genée oraz F. Zell — znani libreciści F. Suppého i J. Straussa.

Akcja toczy się za panowania Augusta II Mocnego w 1704 r., kiedy to lud Krakowa opowiedział się za Stanisławem Leszczyńskim jako prawowitym spadkobiercą polskiej korony. Autor libretta z wyraźną sympatią odnosi się do Polaków i ich gorącego patriotyzmu — ośmiesza natomiast saską głupotę i pyszałkowatość.

Strona muzyczna operetki nawiązuje do ówczesnej tradycji i stylu panującego w Wiedniu, niemniej, uwerturę (dopisaną w 1884 r.) rozpoczyna mazurkowe trio; kompozytor wprowadza również kilka polonezowych fragmentów, i typowo słowiańską „dumkę”. Ten dualizm muzyczny łączy tradycję muzyki wiedeńskiej z polskimi rytmami i stanowi paralelę do postaci scenicznych tworzących przeciwstawne grupy: polską i saską.

Muzyka operetki Millöckera „Student żebrak” nie straciła do dzisiaj swojego uroku, wewnętrznej pogody i świeżości; cieszy się wciąż sympatią publiczności, szukającej w nieskomplikowanej melodypce i harmonii, opartej na prostym tekście i lekkim humorze, odprężenia od trudnej modernistycznej muzyki i problemów codzienności.

Akt I

Obraz 1 Dziedziniec więzienny cytadeli w Krakowie. Strażnicy więzienni niechętnie wpuszczają na dziedziniec dziewczęta i kobiety pragnące odwiedzić swoich bliskich, więzionych za czynny opór przeciwko saskim rządóm. Zjawiają się także oficerowie a za nimi kipiący złością gubernator wojenny — pułkownik Ollendorf. Powodem fatalnego humoru pułkownika jest przechwycony przezeń list, w którym matka hrabianki Laury Nowalskiej pisze, iż nie traktuje poważnie pułkownika jako kandydata do ręki Laury. Na domiar złego, Laura spoliczkowała publicznie Ollendorfa za niewłaściwe zachowanie się na balu.

Pułkownik postanawia zemścić się. Rozkazuje wyprowadzić więźniów i jednemu z nich — przystojnemu studentowi Akademii Krakowskiej — Szymonowi Rymanowiczowi zwanemu „studentem żebrakiem” obiecuje wolność i 10 tysięcy talarów w zamian za wystąpienie w roli księcia Wybickiego i skłonienie dumnej hrabianki Laury do małżeństwa. Szymon przyjmuje warunki, żądając jeszcze przydzielenia mu sekretarza, którym zostaje inny więzień — Jan Janicki.

Obraz 2

Rynek krakowski. Wśród jarmarcznego tłumu hrabianka Nowalska z córkami: Laurą i Bronisławą — spotykają Ollendorfa z oficerami. Po grzecznym przywitaniu Ollendorf oświadcza paniom, że chciałby przedstawić im bogatego i młodego księcia. W chwilę potem następuje prezentacja; Laura i Szymon, Bronisława i Jan wymieniają pierwsze spojrzenia. Książę Wybicki i jego sekretarz w błyskawicznym tempie oświadczają się pięknym hrabiankom, i oto pierwszy etap zemsty pułkownika zostaje zrealizowany.

Akt II

Pałac hrabiny Nowalskiej. Trwają przygotowania do ślubu Laury „z księciem”. Tymczasem Jan wtajemnicza Szymona w przygotowania zbrojnej akcji przeciwko Augustowi II, przedstawiając się jako oficer Stanisława Leszczyńskiego. Szymon, szczerze zakochany w Laurze, postanawia nie oszukiwać dłużej narzeczonej. W liście do niej, przedstawia prawdziwy obraz swojej i rzekomego „sekretarza” sytuacji i pozycji społecznej. List wręcza hrabinie Palmatyce, która sądząc, iż dotyczy spraw majątkowych nie śpieszy się z przekazaniem go Laurze.

Jednocześnie, Ollendorf otrzymuje ważną depeszę z Ministerstwa Wojny. Z niej dowiaduje się, że Jan Janicki w rzeczywistości jest hrabią Opalińskim i zna miejsce pobytu przywódcy powstania przeciwko Sasom. Ollendorf, obiecując wysoką nagrodę namawia Jana do zdrady; ten nie mając na razie innego wyjścia udaje, że się zgadza.

W dniu ślubu więźniowie z cytadeli przychodzą składać gratulacje młodej parze. Wychodzi na jaw, kim jest naprawdę Szymon Rymanowicz. Hrabina i jej córki zostały upokorzone — mężem dumnej Laury został... student żebrak.

Akt III

Przed pałacem hrabiny. Jan opowiada Szymonowi o niecnej propozycji Ollendorfa i prosi go, aby podał się za przywódcę powstania. Tak więc, Ollendorf wypłaca Janowi pieniądze za rzekomą zdradę i aresztuje Szymona, Jan za otrzymane pieniądze przekupuje saskiego komendanta, a ten otwiera bramy miasta powstańcom. Wkrótce potem, salwa artyleryjska obwieszcza zwycięstwo i w wolnym już Krakowie lud wiwatuje na cześć króla Stanisława Leszczyńskiego. Szymon za swój patriotyzm zostaje kapitanem, Jan otrzymuje rękę Bronisławy. Tylko pułkownik Ollendorf przegrał. Z mściciela stał się ofiarą.

Krystyna Chudowolska
„Student żebrak”
(Fragment)

1.

Gdy wiedzę zgłębić chcesz o świecie
nie wertuj zakurzonych ksiąg,
lecz poświęć studia swe kobiecie,
bo wszelka mądrość płynie stąd.
Paryża wdziękę masz w paryżankach,
w Norweżkach — Skandynawii chłód,
zagadka sfinksów w Egipcjankach
w Hinduskach mądry uśmiech Buddy,
w Japonki ustach — wiśni kwiat,
jak mgła, Angielek włosy rude,
i Czeszkom nie jest wdzięku brak,
niebrzydkie także są Kreolki,
podstawą stroju ich jest kwiat,
lecz nie ma kobiet ponad Polki,
tę prawdę dawno uznał świat.

2.

Bo Polka wzięła od natury,
co w każdej najpiękniejsze jest —
od cór Albionu kształt figury,
od Paryżanek piękny gest.
Klasyczny nosok od Rzymianek,
od dziewcząt z fiordu — złoty włos,
hiszpański też ma temperament
i gejsz uwodzicielski głos.
A jeszcze... coś, ma jak Murzynka,
Z Cyganki także coś, pardon...
ma drobną stópkę, nieczym Chinka
i tak, jak Niemka kocha dom.
Węgierki, Włoszki, Peruwianki,
czarują nas urodą swą,
lecz wzorem żony i kochanki,
jak świat jest światem
Polki i są.

Kierownictwo muzyczne – ZBIGNIEW DROSZCZ
 Reżyseria – ALEKSANDER DŁUGOSZ
 Asystent reżysera – MICHAŁ KASZYC
 Scenografia – ROMAN BURIEC
 Choreografia – ZYGMUNT KAMIŃSKI
 Asystent choreografa – BRONISŁAW KROPIDŁOWSKI

OBSADA

PALMATYKA – hrabina Nowalska ✓ Leokadia Borowska
 Zofia Czepielówna-Schiller
 Anna Debińska
 LAURA – Urszula Szerszeń
 Katarzyna Kalka
 ✓ Jadwiga Rossa
 BRONISŁAWA – ✓ Anna Bartoszyńska
 Alina Kozłowska
 Stefania Toczyńska
 – Czesław Babiński
 OLLENDORF – ✓ Kazimierz Sandurski
 ✓ Zdzisław Szlowski
 – Kazimierz Staniucha
 – Jerzy Dunajski
 – Bogdan Łukaszewski
 – Jerzy Podsiadły
 WANGENHEIM – major Andrzej Szwarekopf
 von HENRICI – rotmistrz – Helena Mołoń
 von SCHWEINITZ – porucznik ✓ Magdalena Nysler
 von RICHTHOFEN – chorąży Maria Zielińska
 BOGUMIL MAŁACHOWSKI – ✓ Franciszek Kokot
 – Jerzy Lewandowski
 EWA – jego żona – ✓ Stefan Cejrowski
 – Józef Figas
 JAN JANICKI – student ✓ Kazimierz Sergiel
 – Jerzy Szymański
 SZYMON RYMANOWICZ – ✓ Paweł Trzebiatowski
 – Henryk Wolnik
 ENTERICH – komendant więzienia – Józef Danielczyk
 – Erwin Miszker
 PUFFKE – Bronisław Cesarz
 – Zygmunt Kamiński
 PIFFKE – Krzysztof Rzeszot
 – Marceł Żędzianowski
 BURMISTRZ KRAKOWA – ✓ Andrzej Bujak
 RAJCOWIE – Bronisław Kropidłowski
 – Józef Danielczyk
 TAMBURMAJORZY – Erwin Miszker
 GOSPODARZ – Zdzisław Suski
 – Paweł Trzebiatowski
 ONUFRY – sluga Palmatyki ✓ Lech Stachowski
 – Jan Gdaniec
 KRAMARZ – ✓ Zdzisław Suski
 – Michał Kaszyc
 OFICER SASKI ✓ Michał Kaszyc

Sufler: Eufemia Klasa

Inspicjenci: Michał Kaszyc
 Lech Stachowski

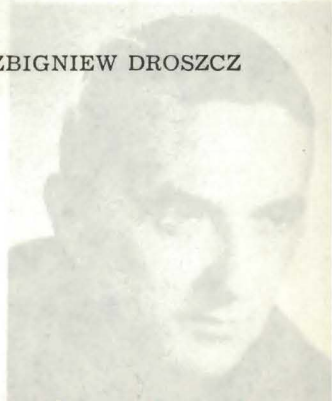
ORKIESTRA, CHÓR i BALET
 PAŃSTWOWEJ OPERY i FILHARMONII BAŁTYCKIEJ

ZBIGNIEW DROSZCZ

ALEKSANDER DŁUGOSZ

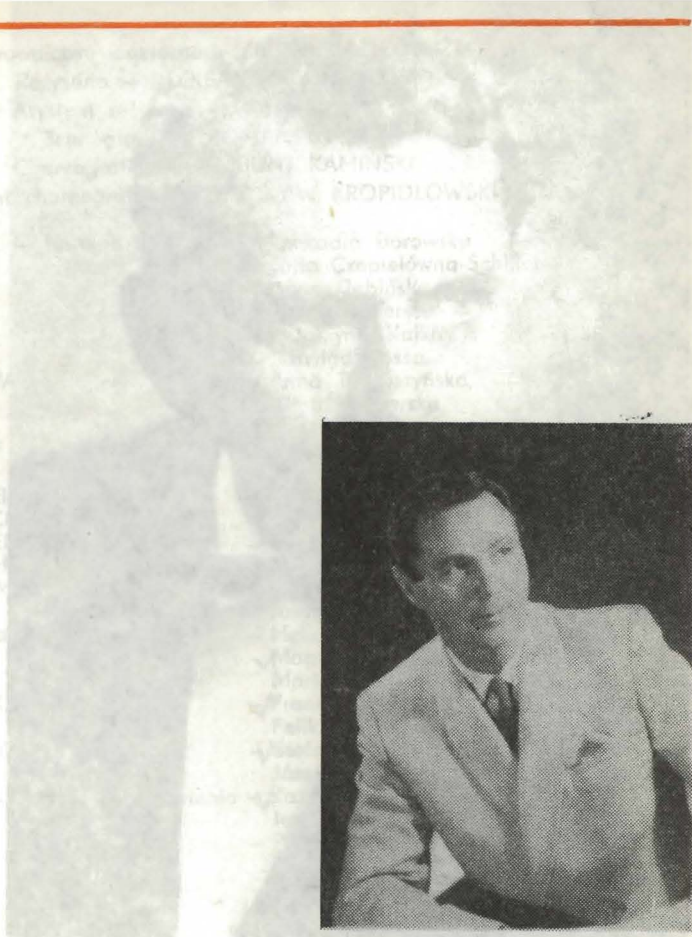
ROMAN BURIEC
 Kazimierz Sandurski
 Florian Skulecki
 Zdzisław Suski
 Jerzy Szymański
 Andrzej Szwarekopf
 Franciszek Wargacki
 Paweł Trzebiatowski

ALEKSANDER DŁUGOSZ

ROMAN BUBIEC

ZYGMUNT KAMIŃSKI

SOLIŚCI ŚPIEWACY

- Leokadia Borowska*
- Anna Bartoszyńska*
- Zofia Czepielówna-Schiller*
- Anna Dębińska*
- Elżbieta Gałuszyńska*
- Teresa Huk*
- Alina Kozłowska*
- Helena Mołoń*
- Magdalena Nysler*
- Urszula Szerszeń-Malecka*
- Stefania Toczyska*
- Halina Wojtowicz*
- Lucyna Zbrozińska*
- Maria Zelińska*
- Łucja Żelukiewicz-Kącka*
- Czesław Babiński*
- Stefan Cejrowski*
- Józef Figas*
- Jan Gdaniec*
- Franciszek Kokot*
- Jan Kusiewicz*
- Feliks Lewandowski*
- Jerzy Podsiadły*
- Kazimierz Sandurski*
- Kazimierz Sergiel*
- Florian Skulski*
- Zdzisław Suski*
- Jerzy Szymański*
- Andrzej Szwarckopf*
- Franciszek Warecki*
- Paweł Trzebiatowski*

Korepetytorzy solistów:

- Urszula Kulkowa*
- Laura Popławska*
- Helena Zwijsowa*

ZESPÓŁ BALETU POiFB

Kierownik Baletu — **JANINA JARZYNÓWNA-SOBCZAK**
i I Choreograf

Choreograf — **ZYGMUNT KAMIŃSKI**

Korepetytorzy — **LILIANA KUĆMIERCZYK**
MARIUSZ ROSIŃSKI

Pedagog — **BOGUSŁAW CHOJNACKI**

Inspektor baletu — **KRZYSZTOF RZESZOT**

PRIMABALERINA
ALICJA BONIUSZKO

PIERWSI SOLIŚCI

Joanna Górka
Oksana Kowalówna
Zygmunt Jasman
Bronisław Kropidłowski

SOLIŚCI

Genowefa Brett
Ewa Napiórkowska
Wanda Tillert
Janina Zielińska

Andrzej Bujak
Bronisław Cesarz
Gustaw Klauzner
Jerzy Sidorowicz
Henryk Sliwa
Marceli Żędzianowski
Zygmunt Kamiński
Elżbieta Haus-Bojczowa

KORYFEJE

Dagmara Graezer
Antonina Gienna
Krystyna Grzeškowiak
Regina Hallen
Ewa Hirszbard
Róża Korzeniowska
Halina Krygier
Halina Pankow
Zofia Poświętowska
Danuta Zurawska

Miłosz Dąbrowski
Leonard Rybicki
Krzysztof Rzeszot

ZESPÓŁ

Ewa Ciemniak
Maria Domagalska
Iwona Bazaniak
Izabella Kwiecień
Krystyna Kasyna
Regina Katzor
Elżbieta Lewicka
Barbara Michalska
Ewa Pawlak
Barbara Stanuch
Elżbieta Wilewska
Jadwiga Zemło
Jolanta Zielińska
Józef Baliński
Armand Bazaniak
Władysław Gniazdowski
Andrzej Jałoszyński
Wojciech Misiuro
Marek Skuratowicz
Zygmunt Sledź

Chórmistrz — **ANDRZEJ BACHLEDA**
Korepetytor — **HENRYK SPYCHAŁA**
Inspektor Chóru — **ZDZISŁAW SZLAWSKI**

SOPRANY

Ludgarda Chudzicka
Rozwita Deptulska
Stanisława Gibczyńska
Jadwiga Korzeniowska
Irmína Kostkiewicz
Katarzyna Kalka
Donata Lewandowska
Cecylia Leszczyńska
Krystyna Lupińska
Felicja Manikowska
Halina Massalska
Teresa Nawrocka
Kornelia Piepkówna
Genowefa Pilchowska
Michalina Podbiłska
Marta Szeleszkiewicz
Ewa Wasiukiewicz
Urszula Zaborowska

ALTY

Czesława Andersz
Halina Bartkowiak
Janina Bukowska
Władysława Filipiak
Lucyna Fludzińska
Zofia Gachowa
Urszula Glasenapp
Gabriela Iwor
Zdzisława Jungowska
Liliana Janowska
Barbara Kordulska
Alicja Krzyżanowska
Krystyna Malewicka

Maria Raduła
Anna Węgrzyn-Sliwińska
Anna Zagiell

TENORY

Jan Badura
Edward Bykowski
Józef Danielczyk
Andrzej Dąbkowski
Jan Dobrzyński
Jerzy Geske
Wacław Kubicki
Erwin Miszker
Michał Sywec
Andrzej Szweda
Grzesław Wielikaniec
Jan Zwiernik

BASY

Jerzy Budnik
Lech Chodziakiewicz
Gustaw Donocik
Jerzy Dunajski
Lech Fludziński
Jarosław Gierkowiec
Władysław Kasprzyk
Stanisław Kamiński
Bogdan Łukaszewski
Kazimierz Nowiński
Zdzisław Szlawski
Kazimierz Staniucha
Henryk Wolnik
Antoni Tempski

ORKIESTRA PAŃSTWOWEJ OPERY
I FILHARMONII BAŁTYCKIEJ

SKRZYPCE

Tadeusz Kochański
(koncertmistrz)
Wojciech Szmał
(koncertmistrz)
Franciszek Bujalski
Eugeniusz Namysłak
Jerzy Kucal
Wiesław Jeziorny
Henryk Niemiro
Michał Mieńko
Irena Zielińska
Alicja Komszczyńska
Ewa Raatz
Michał Jabłoński
Jerzy Słodkowski
Maria Langowska
Jerzy Matecki
Wacław Butowski
Bronisław Brochocki
Joanna Lubowicz
Aleksandra Marczyńska
Sylwester Sztukowski

ALTÓWKI

Mieczysław Smilgin
Jerzy Wojtkowski
Kazimierz Mańkowski
Krystyna Lejman
Piotr Budny
Roman Sajek
Jan Kopczyński

WIOLONCZELE

Janusz Swillo
(koncertmistrz)
Bożena Zaborowska
(koncertmistrz)
Andrzej Filar
Franciszek Pokorniecki
Karol Baryła
Tadeusz Tomczak
Dorota Popielarz
Tadeusz Andrzejewski

KONTRABASY

Barbara Popkiewicz
Zdzisław Piotrowicz
Stanisław Rosiek
Wanda Mierzwicka
Alicja Zielińska
Roman Skurzyński

FLETY

Ryszard Klaman
Adam Łazarewicz
Jarosław Kaziński
Mieczysław Kwiecień

OBOJE

Erwin Gassan
Romuald Buczkowski
Józef Raatz
Jerzy Czapor

ROŻEK ANGIELSKI

Henryk Chrapkowski

KLARNETY

Władysław Swiercz
Ryszard Swiercz
Jan Zaręba
Andrzej Pietras

BAS-KLARNET

Kazimierz Guzowski

FAGOTY

Benedykt Radula
Miroslaw Stracewski
Jan Deoniziak

KONTRAFAGOT

Jerzy Pawłowski

WALTORNIE

Aleksander Suchoples
Kazimierz Filipowicz
Zygmunt Klimek
Tomasz Tylewski
Krzysztof Czekaj
Wojciech Cabański

TRĄBKI

Franciszek Tabaszewski
Józef Stachnik
Alicja Artwińska
Szymon Pawłowski
Zbigniew Watorowski

PUZONY

Aleksander Trus
Roman Wachowski
Alfons Kasprzycki
Maria Pietrewicz

TUBA

Jerzy Ulatowski

PERKUSJA

Marian Szymański
Bronisław Rugienis
Wacław Wiśniewski
Bernard Jastrzębski
Zenon Elert

HARFA

Anna Bachleđa

FORTEPIAN

Urszula Kulkowa

ORGANY

Henryk Spychała

KOREKTOR FORTEPIANÓW

Władysław Ogłęcki

REPERTUAR AKTUALNY

B. ASAFIEW	- Fontanna Bakczysaraju
G. BIZET	- Carmen
P. CZAJKOWSKI	- Jezioro Łabędzkie
G. DONIZETTI	- Don Pasquale
G. GERSHWIN	- Amerykanin w Paryżu
	- Błękitna Rapsodia
C. MILLOCKER	- Student żebrak
S. MONIUSZKO	- Halka
	- Paria
	- Straszny dwór
W. A. MOZART	- Bagatelki
M. MUSORGSKI	- Borys Godunow
G. PERGOLES	- Służąca panią
G. PUCCINI	- Madame Butterfly
	- Tosca
M. RIMSKI-KORSAKOW	- Szecherezada
G. ROSSINI	- Cyrulik Sewilski
A. ROUSSEL	- Bachus i Ariadna
J. STRAUSS	- Pierwszy walc
	- Noc w Wenecji
	- Baron cygański
R. TWARDOWSKI	- Posągi Mistrza Piotra
G. VERDI	- Rigoletto
	- Traviata
	- Trubadur

Kierownik techniczny - STANISŁAW MAZUR
Kierownik sceny i warsztatów - JANUSZ DUTKIEWICZ
Kierownik światła - BRONISŁAW CIBA

Kierownicy pracowni:

perukarskiej	- HALINA WASILEWSKA
stolarskiej	- BRONISŁAW RAPICKI
modelarskiej	- MAŁGORZATA DOBROWOLSKA
malarskiej	- ZDZISŁAW BUBELLA
krawieckiej damskiej	- SABINA OSTROWSKA
krawieckiej męskiej	- WŁADYSŁAW MIELCZAREK
obuwniczej	- HALINA SADOWSKA

Rekwizytor - JAN WALERZAK
Modystka - GENOWEFA CZARNOJAN
Farbiarka - ZOFIA BACKIEL

Kierownik techniczny - STANISŁAW MASUR
 Kierownik sceny i warsztatów - JANUSZ DUTKIEWICZ
 Kierownik światła - BRONISŁAW CIAŁA
 Kierownicy produkcji:
 perkusarzy - HALINA WASILEWSKA
 stojących - BRONISŁAW RĄPKICKI
 modlących - MARGARZATA ŁOBZOWSKA
 mołotniej - STANISŁAW DUBIELA
 krowieciej damskiej - SABINA OSTROWSKA
 krowieciej męskiej - ...

M. MUSORGSKI	- Boris Godunow
G. PERCALLESI	- Sluzga pania
B. PUCCINI	- Madama Butterfly
	- Torzo
M. KALININ	- Srebrny rzedo
G. SZOSTAKOWICZ	- Cyryl i Metody
K. RIJMSKI	- Achilles i Ariadne
L. BERTALDO	- Przewidywanie
	- Lot w Wenecji
	- Złoty szewc
	- ...

REDAKCJA PROGRAMU

Teresa Łukaszewska

OPRACOWANIE GRAFICZNE

Ryszard Patzer

REDAKCJA PROGRAMU
Teresa Lukaszewska
OPRACOWANIE GRAFICZNE
Ryszard Patzer

Zakłady Graficzne w Gdańsku. Zam. 1686. H-2. Nakł. 10.000.

